

Хензел и Гретел

Хензел и Гретел живеели в скромна къщурка в края на мрачна неизбродна гора. Родителите им били бедни. Баща им правел метли, а майка им шиела това-онова, за да припечели нещичко. Един ден бащата отишъл до селото. Майката трябвало да ушие нови завеси за господарския замък, затова заръчала на децата да подредят къщата и тръгнала. Хензел и Гретел се заели за работа, но ги мъчел глад. От няколко дни у дома имали само сух хляб, но сутринта една съседка им донесла гърненце с мляко. Хензел не се сдържал, бръкнал с пръст и си близнал от каймака. – Много Вкусно! – зарадвал се той. – Довечера мама ще ни направи каша с мляко! Стига си чистила! Ще има каша! Хайде да потанцуваме... И двамата весело заскачали, без да подозират, че ги чака беда.

Разгърнете страниците, за да проследите опасните приключения на Хензел и Гретел.

Натискайте нотичките на страниците, за да слушате музиката на Хумпердинк и приказката да оживее пред вас.

— Какви са тези танци и каква е тази бъркотия! — опчаяла се майка им, когато се върнала. — Всичко е с главата надолу. Аз какво ви заръчах? Не сте свършили нищичко!

Деца та толкова се спреснали от гнева ѝ, че — тряс-прас! — бутнали млякото, то се разляло и от него капчица не останала.

— Е, сега вече нямаме и нищичко за ядене! — хванала се за главата уморената жена. —

Вземете тази кошница и вървете в гората за ягоди.

Не се връщайте, докато не я напълните.

Хензел и Гретел
пръгнали изплашено навън.
Хензел скришом грабнал от масата
последната суха филийка хляб.

— Ще трябва да отидем много далеч, за да напълним кошницата. Може да се спъмни — казал той на сестра си. — За да не се загубим, ще пускам трохи по пътя.
По тях довечера ще се върнем у дома.

Бащата се прибрал
късно следобед в добро
настроение. Успял да продаде
метлите, които бил направил,
и купил от пазара много храна.
Пълен кош! Имало и да вечерят,
и да напълнят килера.

— Много съм гладен, хайде да
вечеряме! — извикал още от вратата
той. — Къде са нашите добри
деца? Нито ги чувам,
нито ги виждам.

Майката се стреснала.

— Сигурно още берат ягоди
в гората! — притеснила се тя, защото
едва сега забелязала, че притъмнява,
а децата ги няма.

—Трябва веднага да ги потърсим! —
разпревожил се бащата. — Разправят,
че някъде сред най-старите дървета
в гората живее страшна вещица.

Енселберт Хумпердинк е германски композитор. Роден е през 1854 г. в град Зиебурге. От малък проявява музикални интереси и майка му го учи да свири на пиано. Когато става на седем години, започва да взема уроци при учител, а на 12 години започва да композира. След като завършва училище, той постъпва в Кьолнската консерватория по покана на нейния директор, макар че родителите му го насърчавали да учи архитектура. По-късно печели стипендия, след това и няколко музикални награди. Това му дава възможност да пътува до Италия, където се запознава с Рихард Вагнер. Прочутият композитор му предлага да работи с него в Байройт и да му сътрудничи при постановката на операта „Парсифал“, над която работел в момента. Хумпердинк приема, а междувременно става преподавател в консерваторията в Барселона. Завръща се в Германия през 1887 г. и е назначен за

професор в консерваторията във Франкфурт. Във Франкфурт през 1890 г. започва да работи върху операта „Хензел и Гретел“. Първоначално по молба на сестра си Агелхайг Ветте композира четири песни за куклено представление, което неговите племенници изнасят у дома. След това Агелхайг му показва своята сценична адаптация на приказката на братя Грим и го моли да напише за нея музика. Хумпердинк обаче отива много по-далеч и три години по-късно завършва пълномащабна опера. Премиерата е през 1893 г. „Хензел и Гретел“ бързо печели много голям успех. Благодарение на нея Хумпердинк получава назначения на различни престижни музикални позиции. Композира още няколко опери, но нито една от тях не успява да продължи този успех. „Хензел и Гретел“ остава единствената му творба, която до ден днешен редовно се поставя на музикалните сцени в целия свят.

The Story Orchestra: Hansel and Gretel
© 2025 Quarto Publishing plc.
Illustrations © 2025 Jessica Courtney-Tickle.
Written by Helen Mortimer. Supplementary art by Claire Philpott
Endmatter written by Matthew O'Keefe.
First Published in 2025 by Frances Lincoln Children's Books, an imprint of The Quarto Group,
1 Triptych Place, London, SE1 9SH, United Kingdom.
The right of Jessica Courtney-Tickle to be identified as the illustrator of this work
has been asserted by her in accordance with the Copyright,
Designs and Patents Act, 1988 (United Kingdom).
All rights reserved.
Music licensed courtesy of Brilliant Classics Licensing.
These clips have been edited for this book format.
Music by Engelbert Humperdinck published in 1893
The illustrations were created with mixed media. Set in Gabriels.

ХЕНЗЕЛ И ГРЕТЕЛ
Една вълшебна приказка, разказана от оркестър
© Издателство „Флот“, 2025
Текст Хелън Мортимър • Обяснителни бележки Матю О'Кийф
Илюстрации Джесика Кортни-Тикъл
Превод Екатерина Иванова
ISBN 978-619-270-151-2
Отпечатано в Китай.

www.flut.bg

Спомняте ли
си къде чухте
тези мелодии?

5 Трето действие, Прелюдия

Бодро прозвучава рог, към който весело се присъединява обоят. Настъпва нов ден! Кратичката мелодия се повтаря три пъти, като третия път се включват още рога и тромбони, които имитират първия сигнал, но с различни по височина тонове.

4 Второ действие, Трета сцена: Пантомима на Съня

В гората става все по-тъмно. Горският есталак доскоро е бил оеграт от слънцето и е изглеждал приятелски, но в тъмнината става все по-страшен и злобещ. И тогава се появява Съня. Той затваря очите на изгубените в гората деца. Тази спокойна мелодия трябва да ги приспи. Изпълнява се от кларинет и фагот, към които се присъединява обой. Придружава ги успокояващата мелодия на струнните инструменти, подкрепени от флейтите и арфата.

10 Трето действие, Трета сцена: Мамо, тате! Добре че ни намерихте!

Музиката звучи триумфално – семейството отново е заедно! Повтарящият се звънящ звук на триангела създава усещане за радост и облекчение. Откъсът завършва с грандиозен размах на медните и дървените духови инструменти.

3 Второ действие, Прелюдия: Полетът на вещицата

Този откъс създава силно предчувствие, че в гората живее вещица. В самото начало прозвучава флейта пиколо, която е най-високият инструмент в оркестъра. Следва ослушителен трясък на чинелите, аккомпаниментът на струнните инструменти звучи злобещо. Високо прозвучава рог – като тревожен вик, който предупреждава, че опасността е наблизо.

6 Трето действие, Трета сцена: Е, Гретел, сега трябва да си разумна!

Подобно на откъсите досега, музиката на този откъс също прибавя до множество повторения и сполучливи инструментални имитации. Удивителни горски картини се сменят бързо, но техният шеметен водовъртеж внезапно е прекъснат от нова музикална тема, в която звучи предупреждение за появата на злобещата вещица.

8 Трето действие, Трета сцена: Ура! Вещицата е мъртва! (Танц на вещицата)

Гретел успява да освободи Хензел, затова откъсът започва с музика, изпълнена с надежда. Цигулките и флейтата свирят във възходяща тоналност, като флейтата енергично повтаря триоли. Партията на струнните инструменти се включва окуражително, но когато децата започват да планират бягството си, отново се натрупва напрежение.

9 Трето действие, Трета сцена: Ура! Вещицата е мъртва! (Танц на вещицата)

О, каква музикална кулминация! Оркестърът свири с най-голямата си сила, а перкусиите помагат да „чуем“ трясъка на вратата на фурната. След варивянето на магията на вещицата музиката постепенно утихва, а напрежението спада.

2 Увертюра

В този откъс има три музикални фрази, които са като огромни мощни вълни. Всяка започва тихо и постепенно нараства. Струнните инструменти отсечено свирят мелодия, изградена от арпежи, чиято сила всеки път се извисява в кресцендо и всеки път отново постепенно затихва. Заслушайте се в тромбоните, които по време на диминуендо свирят в синкопиран ритъм. Успява ли музиката да предаде усещането колко уморена, разстроена и останала без сили е майката на Хензел и Гретел?

1 Увертюра

Какъв вихрен танц! Музиката е закачлива, искряща от весело настроение. Партията на духовите инструменти следва указанията за стакато. Присъединяват се и струнните инструменти. Обоят и флейтата си препредават мелодията на първите няколко фрази. Техният ритъм следва постоянен модел и това прави музиката предсказуема и подходяща за танцуване. В нетърпеливо очакване на вечерята Хензел и Гретел започват радостно да скачат и танцуват.

7 Трето действие, Трета сцена: Бързо!

Изпълнената със заплахата и напрежение музика съпровожда сцената, в която вещицата се нахвърля върху Хензел и Гретел, когато те влизат в къщата ѝ. В откъса една след друга звучат две музикални фрази, които много си приличат, но втората е транспонирана в по-висока тоналност. Това, както и бързите повторения в края на всяка фраза, създава силно напрежение.